RUPERTUS TUITIENSIS
Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 107v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26003
Copyright: Admont, Benediktinerstift

55 Omne qd dat m̄ pat̄ ad me uenet. & eū qui uenit ad me non eiciam foras.
Porro ego dicere. Omnis qm̄ dat m̄ pat̄ ad me uenet. s; uos fastidiosi iudei quoq; satiatas
& crapula pharisaico superstitionis uerū panē fastidit uob solūm̄ me dixisse arbitra
remini. uidet tamq; uos solos habeat expectare hic panis di. qm̄ filii abrahe estis. ⁊ mandu
catores alios n̄ uos habitus n̄ sit. Dixi q̄. Omne qd dat m̄ pat̄. omne mq̄ siue bonū siue malū.
siue mundū siue immundū. siue circūcisio. siue p̄putiū. omis sex. ois ēdmo ad me uenet.
⁊ eū q uenit ad me. undecūq; uenat. q̄ liscūq; uenat. diu m̄ uenat. i. credat. n̄ eiciā foras.
f aciā qd fecē ho ille q cū fecisse cenā magnā ⁊ uocasset multos. qm̄ illi omis simul cepunt excu
sare. ex ciuo in qt̄ in plateas ⁊ uicos ciuitatis. itmq; ex in qt̄ in uias ⁊ sepes. ⁊ pauperes ac debi
les. cecos. ⁊ claudos introduc huc. dn putatis qd panis iste uerus frustra de celo descendit
n̄ uos illū comederitis. ⁊ a pransoribus derelictus ad mēsā celi frustrato ppt̄ uos filio suo rese
rend̄ sit. Ñ ē ita. s; implebit m̄ pat̄ domū turba famelicorū hoc pane saturari cupientū.
& qdcunq; illo m̄ dedit. q cūq; illo reuelante panē istū agnouerit licet catell̄ uenat
55 sub mēsa colligere micas. n̄ eū eiciā foras. Quia descendi de celo n̄ ut faciā uoluntā
55 tem meam. s; uoluntatē eius qui misit me.
Quod ergo descendim de celo. qd panis uiuus ⁊ uerus si. hoc dixi uob. radieci q ui
disus me & n̄ credistis. hoc sane ut n̄ faciā uoluntatē meā. s; uoluntatē ei q misit me.
uos reprehendē n̄ potestis. quē p̄fecto dm ēē n̄ dubitatis. Ilā & si de celo me descendisse n̄
ceedistis. at tn adō missū. i. ppham magnū q uenturus sim i mundū. paulo ante ēfessi estis.
Hoc mq̄ n̄ reprehendistis ut n̄ faciā uoluntatē meā. s; uoluntatē ei q misit me. Qd ē enī n̄
uoluntatē ei q ut dico uere misit me. s; uoluntatē ppā facere. n̄ ppa utendo potestate
in iusto aliqd disponere. n̄ rerū merita pensare. s; p̄iudicia faciendo bonū malū t malū
bonū dicere. tenebras p luce ⁊ lucē p tenebris ponere. Hoc q̄ uos imptare n̄ potestis qd n̄ fa
ciā uoluntatē meā. s; uoluntatē ei q misit me. Pindo ceptā p̄sequar causā. ut rationa
biliter uos ab ēmo uite cūtio seclusos ⁊ alios admittendos ēē ostendā. Hec ē aut uolun
55 tas ei q misit me pat̄. ut omne qd dedit m̄ n̄ pdā ex eo. s; resuscitē illud in nouissimo die.
Sed hoc uob adhuc forte clausū ē. nec intelligitis qd sit illud omē qd dat m̄ pat̄. Dico
55 q̄ ideo manifestius. Hec ē enī uoluntas ei qui misit me patis. ut omis q uidet filiū
55 & credit in eū habeat uitam eternam.
Quod dixi ut omē qd dedit m̄ pat̄. ideo ē qd nē dico. ut ois q uidet filiū ⁊ credit in eū.
Sed idcirco sic ⁊ sic dixi. ut sciatis n̄ magis circūcisione nē q̄ p̄putiū signū ēē illos q̄s
dedit m̄ pat̄. q̄s uult ut n̄ pdā. q̄s uult habere uitā ēternā. s; sola fide discerni. solo amo
re filii recognoscendos ēē q̄s illo m̄ filio suo saluandos dedit. Omis omis q uidet filiū.
q oculos cordis n̄ claudit cōra illū s; uidet. ⁊ uidens gaudio gaudet ⁊ credit in eū. ipse ē
illud qd dedit m̄ pat̄. Et cū sit uoluntas ei q misit me patis ut n̄ pdā qd ex eo qd ipse m